



A mostani lengyel rezsím bukni fog

2024 március 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A mostani lengyel rezsím minden t?le telhet?t megtesz azért, hogy halványuljon bennem a lengyelek iránt érzett, generációkon átível?, s?t megkockáztatom, genetikusan belém ivódott tisztelet, nagyrabecsülés, baráti-testvéri szeretet.

Rögtön az elején leszögezném, sikertelenségre vannak ítélve. Magam már csak így maradok.

Legfeljebb elmesélem a lengyelmaniám eredetének néhány fejezetét a megrögzöttségemet egyre értetlenebbül figyelő környezetemnek. Hogy miért alakult ez így történelmileg. Mert egyrészt tényleg a történelem ismeretében formálódott a lelkesedés, másrészt a privát históriámból, az emlékeimből. Akkor is, ha nem azokból élek. De nem veheti el tőlem semmilyen piszkos politikai játszmány a krakkói vonatot, a Báthory expresszt, a végeláthatatlan stoppolásokat. 1980 nyarát Gdanskban. A korlátozott szabadság mámorát. A barátokat, a barátnőket, a kultúrát. Wajdát, Namyslowskit, Mrozeket. És sorolhatnám napestig, vissza Chopinig, hogy még mit és kiket nem. Még akkor sem, ha ez a küldött és fogott embernek tőn? Tusk azon fáradozik, hogy szétverje az elmúlt évtizedek egyik legnagyobb ötletét, a V4-eket. Még akkor sem, ha a momentán külügyminiszter Sikorski, aki Macronnál is macronabbá változott reggelre bogár helyett, oda delirál, hogy a NATO katonáinak Ukrajnába történő áthelyezése nem elképzelhetetlen. Pedig ezzel a fröcsögéssel nagy a baj, és kikíváncsozik az emberből óhatatlanul mintegy, hogy édesanyáttal szórakoztatok, ne az unokáim életével, amíg még kislányos a hangom.

A baj pedig konkrétan az, hogy bár ezek a kijelentések első olvasatra hepciáskodó szájkaraténak tűnnek, a kimondott szavak a továbbiakban itt keringőznek köztünk az univerzumban, valamint sosem lehet tudni, hogy az ellenérdekelt félnél (aki-ami ezúttal nem valami szedett-vedett horda, hanem egy atomhatalom, amelyik ráadásul sikerrel lemeccsel már pár nagy honvéd) mikor, melyik beszólásnál szakad el végképp a cérna.

A legnagyobb baj meg az, hogy Pan Sikorski mindezekről az égvilágon semmit sem tud, még annyit sem, mint az egyszeri német tábornok, aki azt hiszi, csak a filmekben égett a Reichstag, az pedig rendjén való, ha a haverjaik szétdurrantják a gázvezetéküket.

Ugyanakkor persze az is felettébb különös, hogy az illetékes elvtársak elérkezettnek látták az időt, hogy tokkal, vonóval kivegyék a lengyel alaptantervből Báthory István uralkodását, és ugyanazzal a lendülettel módosítsák az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc bemutatását is. Hogy a néhai erdélyi fejedelem és lengyel király, akinek oly sokat köszönhetett Lengyelország, mit követhetett el haló poraiban, rejtély. Egyelőre nincs magyarázat, így aztán majd megöl a kíváncsiság. Addig is, míg kiderül, csak remélni tudom, hogy az ötvenhatban a magyaroknak küldött lengyel vér nem tűnik el nyomtalanul, és talán id. Antall József emléke sem. Mert akadnak makacs dolgok. A regionális tudat eltűnhet ugyan egy időre a tankönyvekben, de a kollektív tudattalانبól még ennek az átmeneti hatalomnak sem sikerül kitörölnie. Ők maguk viszont egy kis keretes szócikket sem kapnak majd az utókortól, már abban az esetben, ha nem sikerül ténylegesen kirobbantaniuk a harmadik világháborút.

Erről ennyit, jescze Polska nie zginela, polak–wegier dwa bratanki, lesz bor is.

Az a szerencse, hogy az ember folyamatosan változik. És nem csak azért, mert különben halálra unná saját magát. Magam például nem lelkesedtem túlzottan azért, hogy a gyermekeim annak idején a Harry Potter-könyveket (is) bújták. Nem esett le rögtön, hogy mi a pálya éppen, és hogy a Benedek Elektől a Winnetouig terjedő, életkori sajátosságoknak megfelelő mezőny az idő múlásával óhatatlanul széthúzódik. Aztán puhulni kezdtem kissé, és mentve a menthető renomémet, arra az álláspontra helyezkedtem, hogy ha ez az ára annak, hogy a kölykök legalább olvasnak, mi több, betűt fálnak nyomtatott verzióban, hát legyen így.

Mostanában viszont J. K. Rowling-rajongóvá lettem. Elsősorban azért, mert az írónő hagyományos feministaként (lám-lám, miként változik a világ, és benne minden férfi és nő, ezt a szókapcsolatot is megértük) nem hajlandó fejet hajtani a genderagyrem előtt. És mivel jelenleg ha Jézus Krisztusnál nem is, de John Lennonnál ismertebb és népszerűbb a kamaszok körében, valamint vagyonos nő, nem könnyű eltaposni. Így aztán hisztizhet egy transz televíziós hírolvasó, reggelig és vádolhatja győlöletbeszéddel és bűncselekmény elkövetésével, mert férfinak nevezte, bátran kijelentheti, hogy „elegem van ebből a sz...rságból, ez nem egy nő”.

Borítókép: Donald Tusk lengyel miniszterelnök (Fotó: AFP)

Hegyí Zoltán - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
